

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy Poznań -Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydział V Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: asesor sądowy Anna Litowczenko-Mackiewicz

Protokolant: p.o. stażysty Iwona Piotrowska

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2021 roku w (...)

na rozprawie

sprawy z powództwa: **M. (...) P.**

przeciwko: **M. W. (1)**

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 2417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Asesor sądowy Anna Litowczenko-Mackiewicz

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 marca 2012 roku powód M. (...) P. wniósł o nakazanie pozwanym M. W. (2), M. W. (1), B. W. i M. B. aby zapłacili solidarnie kwotę 10.443,59 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 9.283,56 zł od dnia 1 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty, od kwoty 1.160,03 zł od dnia 16 marca 2012 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że pozwani zajmują bezumownie lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w P.. Powód dochodzi należności za bezumowne korzystanie z lokalu w okresie od 1 lipca 2009 roku do 31 maja 2011 roku, na którą składa się kwota 9.283,56 zł tytułem należności głównej i kwota 1.160,03 zł tytułem ustawowych odsetek. Pomimo wezwania do zapłaty pozwani dobrowolnie nie uiścili należności.

Nakazem zapłaty z dnia 21 czerwca 2012 roku wydanym w postępowaniu upominawczym Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu uwzględnił żądanie powoda w całości (k. 42).

W dniu 31 sierpnia 2020 roku pozwana M. W. (1) skutecznie wniosła sprzeciw. Wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Pozwana zakwestionowała powództwo co do zasady i co do wysokości. Podniosła, że nie przebywa w lokalu od 2007 roku

Nakaz zapłaty jest prawomocny względem pozwanej M. W. (2), B. W. i M. B..

Postanowieniem z dnia 26 marca 2021 roku, wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu, Sąd stwierdził, że nakaz zapłaty z dnia 21 czerwca 2012 roku wydany w sprawie o sygnaturze I Nc 699/12, utracił moc w stosunku do M. W. (1) (k. 153).

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. (...) P. jest właścicielem lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w P..

W okresie od 2009 -2011 roku w spornym lokalu zamieszkiwali M. W. (2), B. W. oraz M. B..

okoliczność bezsporna

W okresie od 2009 – 2011 roku pozwana M. W. (1) nie zamieszkiwała, nie zajmowała ani też nie przebywała w lokalu nr (...) przy ulicy (...) w P.. W 2005 roku M. W. (1) urodziła syna K.. Od 2006 roku zamieszkała wraz z synem, partnerem oraz matką partnera w lokalu przy ul. (...) w P.. Do 2014 roku M. W. (1) prowadziła wspólne gospodarstwo domowe z partnerem i jego matką. W lokalu przy ul. (...) miała wszystkie rzeczy osobiste swoje i dzieci, tam też koncentrowało się jej życie.

dowód: zeznania świadka M. J. k. 149-150, zeznania świadka K. M. k. 150, zeznania świadka J. W. k. 150, zeznania świadka K. D. k. 151, zeznania pozwanej k. 151

Przedstawiony powyżej stan faktyczny został ustalony na podstawie bezspornych twierdzeń stron, zeznań świadków, zeznań pozwanej M. W. (1) oraz dokumentów i ich kserokopii zaofiarowanych przez strony.

Sąd Rejonowy ocenił zeznania świadków M. J., K. M., J. W. i K. D. jako całkowicie wiarygodne. Wszyscy powołani świadkowie w sposób spójny oraz logiczny zeznali, że pozwana M. W. (1) w okresie relevantnym dla niniejszego postępowania tj. od 2009 – 2011 roku nie zamieszkiwała ani też nie zamowała lokalu nr (...) przy ul. (...) w P..

Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań pozwanej M. W. (1). W ocenie Sądu strona złożyła szczerze zeznania, w których opisała gdzie zamieszkiwała i przebywała w latach 2009 -2011.

Odnosząc się do mocy dowodowej i przydatności dokumentów oraz kserokopii dokumentów zaofiarowanych w toku postępowania przez strony Sąd nie znalazł podstaw do ich podważenia. Podkreślić jednak należy, że oświadczenie o stanie majątkowym M. W. (2) opatrzone zostało datą 28 stycznia 2008 roku (k. 107-108), zaś oświadczenie M. W. (2) co do osób zamieszkujących w spornym lokalu zostało złożone w 2006 roku (k. 109-111). Dokumenty te dotyczą okresu wcześniejszego niż lata 2009-2011, a tym samym nie może mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo wniesione względem M. W. (1) nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie strona powodowa dochodziła od pozwanej M. W. (1) odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu w okresie od 1 lipca 2009 roku do 31 maja 2011 roku.

Materialnoprawną podstawę roszczenia powoda stanowił art. 18 ust. 1 ustawy z 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31 poz. 266 ze zm., dalej jako ustawa o ochronie praw lokatorów), zgodnie z którym osoby **zajmujące lokal bez tytułu prawnego** są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie. Zgodnie z ust. 2 powołanego przepisu, z zastrzeżeniem ust. 3, odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu. Jeżeli odszkodowanie nie pokrywa poniesionych strat, właściciel może żądać od osoby, o której mowa w ust. 1, odszkodowania uzupełniającego. Stosownie zaś do art. 18 ust. 3 powołanej ustawy, osoby uprawnione do lokalu zamiennego albo socjalnego, jeżeli sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, opłacają odszkodowanie w wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jakie byłyby obowiązane opłacać, gdyby stosunek prawny nie wygasł.

W realiach rozpoznawanej sprawy strona powodowa nie wykazała, że w okresie od 1 lipca 2009 roku do 31 maja 2011 roku pozwana M. W. (1) zajmowała lokal nr (...) przy ul. (...) w P. bez tytułu prawnego.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie bowiem wynika, że M. W. (1) w okresie objętym pozwem tj. w latach 2009-2011 nie zamieszkiwała, nie zajmowała ani też nie korzystała w żaden sposób ze spornego lokalu. W okresie objętym pozwem centrum życiowe pozwanej znajdowało się w innym lokalu anieli lokal nr (...) przy ul. (...) w P.. Świadczy o tym jednoznacznie treść zeznań wszystkich przesłuchanych w toku postępowania świadków. Pozwana M. W. (1) wykazała, że już w 2006 roku zamieszkiwała i na stałe zajmowała lokal przy ul. (...) w P..

W tym stanie rzeczy powództwo co do pozwanej M. W. (1) podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt 1 wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Strona powodowa winna zwrócić pozwanej poniesione przez nią koszty procesu. Na zasądzone od strony powodowej na rzecz strony pozwanej koszty składają się opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego strony pozwanej w kwocie 2.400 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 13480 ze zm.), które to rozporządzenie obowiązywało w dacie wszczęcia procesu.

Asesor sądowy Anna Litowczenko-Mackiewicz